

for det Samarbejde, som der skal være mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, skal fastsættes gennem Overenskomst mellem de to Parter og ikke derved, at Lovgivningsmagten vedtager Love og foreskriver, at saadan og saadan skal det være. For det bliver i Virkeligheden at trække Linier, som slet ikke vil kunne følges under det daglige Livs og det daglige Arbejdes brogede Mangfoldighed.

Den højtærede Minister kom derefter ind paa mine Bemærkninger om, at man ved Lovforslaget vilde give de organiserede Arbejdere en Særstilling i Forhold til de uorganiserede, og Ministeren mente jo altsaa, at det var der ikke noget om: man havde ikke paabudt, hvilke Foreninger Arbejderne skulde være i for at faa Valgret og Valgbarhed til Bedriftsraadene, det var i Virkeligheden ganske frit. Ja, saa helt frit er det vel ikke, det maa vel i alt Fald være deres Fagforeninger, de skal være i, og Ministeren fremhævede jo netop bagefter, hvor nødvendig det var, at saaledes skulde det være, fordi der, som Ministeren sagde, maatte være et nøje Forhold mellem Bedriftsraadene og Fagforeningerne. Det, som der altsaa tænkes paa, naar man siger, at de skal være organiserede, er selvfølgelig dette — saaledes maa det opfattes ved en ganske jævn og naturlig Læsning —, at de skal være Medlemmer af deres Fagforening for at kunne faa Valgret eller blive valgbar til Bedriftsraadene.

Det vilde saa den højtærede Socialminister sammenligne med, at vi har almindelig Værnepligt her i Landet! Jeg begriber ikke, hvorledes den højtærede Minister kan faa sig selv til at bruge et saadant Sammenligningsgrundlag, thi dette, at vi har almindelig Værnepligt her i Landet, at hele den mandlige Ungdom har Forpligtelse til at være med til at værne vort Land, har jo ikke noget som helst at gøre med dette, at man gennem et Forslag som det foreliggende søger at skelne mellem organiserede og uorganiserede.

Den højtærede Minister var derefter — det er kun de vigtigste Ting, jeg fremdrager — inde paa min Omtale af den Organisationstvang, som findes her i Samfundet, og nævnte, at jeg havde fremhævet, at disse enkelte, som paa en eller anden Maade var kommet paa tværs af Organi-

sationerne, var udsat for en meget haard Behandling og for Forfølgelse. Jeg vil her gerne gøre opmærksom paa, at jeg aldeles ikke har skelnet mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, disse enkelte Ting, jeg har trukket frem, er Ting, jeg tilfældig i den sidste Tid har set i Bladene, men jeg nærer for mit Vedkommende ikke nogen som helst Tvivl om, at en saadan Organisationstvang, naar den er til Stede paa den ene Side, ogsaa kommer til Stede paa den anden Side, og heller ikke nærer jeg Tvivl om, at naar der sker Overgreb fra Fagforeningerne overfor de enkelte Arbejdere, sker der ogsaa Overgreb fra Arbejdsgiverne overfor de enkelte Arbejdsgivere.

Jeg har ikke kæmpet mod denne Organisationstvang i Retning af Arbejderne eller i Retning af Arbejdsgiverne, jeg mener kun, at Organisationstvangen indenfor vort Samfund er blevet alt for stor og omfattende for begge Parter Vedkommende. Men den højtærede Minister kom under sin Behandling af Spørgsmaalet til at se paa Forholdene ud fra et ganske andet Synspunkt end jeg, thi den højtærede Minister optraadte som Forsvarer for Forfølgelsen af de enkelte, og Forfølgelsen af den enkelte vil jeg for mit Vedkommende være en Modstander af, enten det gælder Arbejdere eller Arbejdsgivere; det er den store Forskel paa Ministerens Opfattelse og min. Den højtærede Minister udtalte sig i hele sin Tale som den, der billigede, at naar den enkelte ikke optraadte, som Massen vilde have han skulde optræde, var det berettiget, at Massen forfulgte ham. Saaledes optraadte Ministeren, naar det drejede sig om Arbejderne, saa maa Ministeren jo ogsaa billige det, naar der er Tale om Arbejdsgiverne. Det er den store Forskel paa Ministerens Opfattelse og min, at jeg har misbilliget disse Overgreb uden Hensyn til, om de forekommer fra den ene eller den anden Side.

Naar den højtærede Minister sammenlignede det Forhold, at den enkelte skulde være Medlem af sin Organisation for at opnaa Valgret til Bedriftsraadene, med, at man mister Valgretten til de kommunale Raad, naar man ikke har betalt sin Skat, saa maa jeg sige, at det er ubegribeligt, at Ministeren kan anstille en saadan Sammenligning (*Socialministeren* [Borgbjerg]: Saa—aa?). Saa—aa, siger den højtærede